

Uredništvo in upraviteljstvo v Ptuju
v gledališkem poslopju.

Štajerc izhaja vsaki drugi petek,
datiran z dne naslednje nedelje.

Dopisi dobrodošli.

Rokopisi se ne vračajo in se morajo
najdalje do ponedeljka pred izdajo do-
tične številke vpsolati.

Štajerc.

Posamezna številka velja v Ptuju za
celo leto K 1.— s poštnino K 1.20.
Za inserate uredništvo in upraviteljstvo
ni odgovorno.

Cena oznanil je za:

1 stran K 32.—, $\frac{1}{2}$ strani K 16.—,
 $\frac{1}{4}$ strani K 8.—, $\frac{1}{8}$ strani K 4.—,
 $\frac{1}{16}$ strani K 2.—, $\frac{1}{32}$ strani K 1.—
Pri večkratnem oznanilu je cena po-
sebno znižana.

Štev. 15.

V Ptuju v nedeljo dne 27. julija 1902.

III. letnik.

Našim naročnikom.

*Tistim našim naročnikom, kateri
imajo naročnino plačati, smo priložili
poštne čeke in jih opozarjamo na do-
tični članek, katerega smo v tej naši
številki pod „Razne stvari“ natisnili.*

Štajerski deželni poslanci in kmet.

V torek dne 22. tega meseca se je debatiralo v
deželnem zboru o volilni reformi, a glej, vsi naši slo-
venski deželni poslanci zopet niso bili navzoči.
Kaj pa sploh mislijo naši poslanci? Že tri leta se
več ne vdeležujejo deželnega zbora, čeprav se v njem
govori o mnogih za nas važnih, prevažnih potrebah.
Kje je vzrok iskati? Zakaj ne storiyo nič za kmeta?
Odgovor je sicer žalosten, a jako lakek: ker nimajo
srca za našega kmeta.

Med tem ko so zastopniki kmetov na Zgornjem
in Srednjem Štajerskem zares tudi kmetje in posest-
niki, in je samo eden duhovnik med njimi, stoji stvar
pri nas drugače. Naši poslanci so: dohtar Jurtéla,
dohtar Dečko, dohtar Rozina, dohtar Serneč,
župnik Lendovšek, župnik Žičkar, profesor
Robič. Toraj samo dohtar in dohtar in spet dohtar
in župnik in spet profesor — ubogi kmet!

Ali je toraj od teh pričakovati, da bi kaj storili
za kmeta? Ne nigdar ne! Samo en naš poslanec ni
dohtar ali pa župnik, in to pove vse! Kaj, ali je
Spodnji Štajer bil pri volitvah slep in gluha? Drugače
nebi bilo vendar mogoče, da se bi bili izvolili v zbor
samo taki možje, kateri kot kmečki zastopniki ne
storiyo nič za kmeta, ker imajo vedno v očeh lastne
svoje dohtarske, profesorske, farske koristi.

Srednje-štajerski in zgornje-štajerski zastopniki
kmetov so tudi sami posestniki in kmetje, samo en
duhovnik je med njimi, ni se nam toraj čuditi, da ne
ugajajo ti zastopniki kmetov našim spodnje-štajerskim
kmečkim poslancem kot takim, ker to ni mogoče,
kmet in posestnik ne bode dohtarju nigdar ugajal.
Zato pa nočejo delovati naši dohtarski in farski
kmečki zastopniki z omenjenimi zastopniki, zato kli-
čejo „proč od Graca“. Le proč od Graca, tako si

mislijo naši zastopniki, potem bodedo delali z našim
kmetom kaj hočemo.

Da pa jih gonijo pri tem klicu proč od Gradca
zopet dohtarske, profesorske in farske koristi, hočemo
ti kmet tudi pokazati.

Ako se odtrga Spodnji Štajer od Gradca, mora se
priklopiti kranjski deželi, ali pa mora postati samo-
stojen. Ako se priklopi kranjski deželi, bodejo naša
plačila zopet večja, ker ima kranjska dežela veliko
večje procente kakor štajerska. Ako pa postane
Spodnji Štajer samostojen, moramo imeti tudi samo-
stojno zastopstvo, svoje lastno namestništvo, toraj ne-
šteto število novih služabnikov (beamtnerov) ki
imajo mastne službe katere pa mora plačati kmet.

Ali vidiš kmet zakaj se gre? Ali sprevidiš če-
gave koristi imajo tvoji zastopniki v očeh? Tvojim
zastopnikom rojè te službe po glavi, ker ti kmet, ti
gotovo teh služb nebi opravljal nigdar. Le proč od
Gradca le, potem bode več služb, in dohtarji so dosegli
svoj namen, svoj cilj. Ti kmet, ti pa bodeš plačeval
in zopet plačeval, pa kaj ne, saj rad daš, kaj ti je
za denar, saj ga je dovolj, saj rad plačuješ, ker imaš
take dobre, take nesebične poslanca! Pa kaj mar?
Tvoja koža pa še ti vendar le ostane!!!

Našim kmetom.

(Dalje.)

Žalibog še se nahaja med našim ljudstvom
mного robotosti in surovosti, kojima je navadno iskati
vzrok v neusmiljenosti ali pa v lahkomiseljnem živ-
ljenju. Gospodar, kateri pusti svojemu hlapcu svojo
živino tepsti, gotovo ni dober gospodar, on je, da mu
dam pravo ime, neusmiljeni surovi potepuh. Živina
je nema, ona se ne more braniti, človeški duh si jo
je podjarmil, in ona mu rada služi. Vnebovpijoča kri-
vica pa je, ako ti vola, kateri ti je celi dan dobro
vozil, samo radi tega, ker je samo enkrat napačno
stopil, ali mimogrede posegel po travi, katere se mu
je zljubilo, zato nabiješ. Gospodar, ti si človek, pa-
metno bitje, živina pa je brez uma. Nekega gospo-
darja je vprašal novodošli hlapec kje da ima gajžlo,
ker ne more nobedne najti, ta pa mu odgovori: „Jaz
ravnam s svojo živino tako, da mi ni treba gaj-
žle, ona me uboga na besedo.“ Ravno pred par dnevi